

Fylkesrådet i Nord-Trøndelag

Nord-Trøndelag fylkeskommune

SAKSPROTOKOLL

Sak nr. 06/143

Høring av NOU:16-Strukturvirkemidler i fiskeflåten

Behandlet/behandles av	Møtedato	Sak nr.
Fylkesrådet i Nord-Trøndelag	19. september 2006	06/143

Saksbehandler: Jørn Ekrem
Arkivsak: 06/04882
Arkivkode: 313

Fylkesrådets innstilling til vedtak:

- 1) Fylkesrådet støtter strukturutvalgets flertallsforslag om at strukturkvotene tidsavgrenses, og at det ikke innføres noen ressursrenteavgift. Videre at denne tidsavgrensningen også gjøres gjeldende for allerede tildelte strukturkvoter.
- 2) Fylkesrådet støtter ikke et forslag om å høyne kravet til aktive fiskeres andel av eierskapet til fiskefartøy. Fylkesrådet mener at det er viktig å sikre landindustriens råstofftilgang i Nord-Trøndelag (kvantum og kvalitet) på sikt i et internasjonalt markedsperspektiv. Denne muligheten vurderes som bedre ivaretatt når det er høy grad av integrasjoner (også eierskapsmessig) mellom fangstledd og mottak/foredlings-anlegg i et fiskerinæringsmessig sårbart område.
- 3) Fylkesrådet støtter forslaget om å fjerne driftsordningen under forutsetning av at det innføres andre tiltak som kan bidra til å sikre fleksibiliteten i reguleringene, spesielt for flåten under 15 meter. Dette kan bl.a være ordninger med suppleringskvoter.
- 4) Fylkesrådet krever en gjennomgang av den regionale fordelingen av fiskerettighetene i løpet av de siste 10 årene. Videre at mulighetene for å rette opp regionale forskyvninger av fiskerettigheter med utgåtte strukturkvoter utredes.
- 5) Fylkesrådet tilrår at Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Nord-Trøndelag utarbeider en felles uttalelse i saken.

Protokoll

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Fylkesrådets vurdering

Strukturutvalget har hatt en meget krevende oppgave. Det skyldes ikke minst fordi spørsmålet om strukturtiltak i fiskeflåten er forankret i et komplekst regelverk som berører en lang rekke forhold ved norsk fiskerinæring. Strukturutvalget er delt i flere sentrale og viktige spørsmål og den foreliggende innstillingen gir således ingen entydige tilrådninger til Regjeringen om videre tiltak. Bakgrunn for at Regjeringen oppnevnte utvalget var at de strukturtiltakene i fiskeflåten som har blitt innført de siste årene for å redusere overkapasiteten i fiskeflåten ikke har hatt bred politisk støtte. Dette har blant annet utløst en diskusjon omkring de praktiske, prinsipielle og langsiktige konsekvensene av de nye strukturtiltakene. Dette er en debatt som Regjeringen ønsket å videreføre sammen med denne gjennomgangen av strukturtiltakene med sikte på å utforme en ny og fremtidig fiskeripolitikk som har bred legitimitet og som er i tråd med Soria-Moria erklæringens konkrete målsetting om at strukturpolitikken skal bidra til å sikre fiskeressursene som felles eiendom. Fylkesrådet støtter disse intensjonene. Fylkesrådet har for øvrig i flere høringssaker søkt å peke på den særegne og ømtålige situasjonen fiskerinæringa i Nord-Trøndelag er i.

Fiskarlaget Midt-Norge, som fiskernes medlemsorganisasjon, vil for øvrig fremme saken for styrebehandling etter at saken er drøftet i de ulike distriktslagene i slutten av uke 37. Fylkesrådet har således ikke kunnskap om synspunkter, og høringsuttalelsen herfra, på Rådets behandlende tidspunkt.

Steinkjer, 12. september 2006

Susanne Bratli

fylkesråd for samferdsel, næring og miljø

Saksutredning for fylkesrådet

Hjemmel/Referanse for saken:

Høring på NOU 2006:16- Strukturvirkemidler i fiskeflåten fra Fiskeri og Kystdepartementet. Fylkene i LU- samarbeidet oppfordres til å avgi sine innstillinger (LR, 04 09 06) før Landsdelsutvalget fatter en evt omforent felles uttalelse som går dypere inn i problemstillingene. Ut fra en kort høringsfrist, og med dette som bakteppe, fremmes forslag til høringsuttalelse fra Fylkesrådet.

Trykte vedlegg:

Ingen

Utrykte vedlegg:

- NOU 2006:16- Strukturvirkemidler i fiskeflåten datert 21 aug 2006.
- Saksutredning og forslag til innstilling i sak 31.2/2006 fra Landsdelsrådet i LU av 4/9 06.

Sammendrag

Strukturutvalgets innstilling (NOU 2006:16) ble overlevert fiskeriministeren 19 08 06, mens frist til høringsuttalelse er satt til 2. oktober. Strukturutvalgets oppgave har vært å evaluere nåværende strukturtiltak i fiskeflåten og fremme forslag til tiltak. Strukturutvalget er delt i flere sentrale og viktige spørsmål og den foreliggende innstillingen gir således ingen entydige tilrådninger til Regjeringen om videre tiltak. Det skyldes ikke minst fordi spørsmålet om strukturtiltak i fiskeflåten er forankret i et komplekst regelverk som berører en lang rekke forhold ved norsk fiskerinæring.

Dette saksfremlegget, som i hovedtrekk er sammenfattet av sekretariatet i LU tar utgangspunkt i noen sentrale problemstillinger og fokus på mangler/ svakheter i innstillingen som bør utredes.

Saksfremlegget foreslår i denne omgang blant annet å støtte flertallsforslag om at strukturkvotene tidsavgrenses og at det ikke innføres ressursrenter.

Utredning:

Innledning/bakgrunn

Den 19. august 2006 overleverte leder i strukturutvalget, Trygve Myrvang, utvalgets innstilling til Fiskeriministeren. Myrvang-utvalget, som ble oppnevnt ved kongelig resolusjon av 6. februar 2006, fikk i oppgave å vurdere hvordan de nåværende strukturtiltakene i fiskeflåten virker i forhold til de konkrete målsettingene om å sikre fiskeressursene som felles eiendom, å sikre en fiskeflåte som bidrar til aktivitet langs kysten og å sikre en flåte som er moderne, variert og lønnsom. Utvalget skulle også fremme forslag til hvordan strukturpolitikken kan utformes for å ivareta disse målene. Videre skulle utvalget vurdere de nærings- og samfunnsmessige fordeler og ulemper ved konkrete forslag til endring.

Bakgrunn for at Regjeringen oppnevnte utvalget var at de strukturtiltakene i fiskeflåten som har blitt innført de siste årene for å redusere overkapasiteten i fiskeflåten ikke har hatt bred politisk støtte. Dette har blant annet utløst en diskusjon omkring de praktiske, prinsipielle og langsiktige

konsekvensene av de nye strukturiltakene. Dette er en debatt som Regjeringen ønsket å videreføre sammen med denne gjennomgangen av strukturiltakene med sikte på å utforme en ny og fremtidig fiskeripolitikk som har bred legitimitet og som er i tråd med Soria-Moria erklæringens konkrete målsetting om at strukturpolitikken skal bidra til å sikre fiskeressursene som felles eiendom.

Saksframstilling/problemstillinger

Strukturiltakene:

Dagens strukturiltak som utvalget har vurdert omfatter:

- kondemneringsordningen for fartøy i kystflåten med hjemmelslengde for kvotetildeling under 15 meter,
- strukturkvoteordningen for fartøy i kystflåten med hjemmelslengde for kvotetildeling over 15 meter, og
- strukturkvoteordningen for fartøy i havfiskeflåten.

Strukturutvalget som ble oppnevnt i kongelig resolusjon i febr 2006 har bestått av;

Flertallsfraksjonen:

Trygve Myrvang (Norges Råfisklag), leder

Gerhard Olsen (Fisker)

Sigurd Larsen (Tromsø Consulting Group)

Jørn Lian (Skagerakfisk)

Wenche Pedersen (Finnmark fylkeskommune)

Geir Tommy Pedersen (Sametinget)

Bente Aasjord (Kvinneuniversitetet i Nord)

Hilde Rødås Johansen (Norges Kystfiskarlag)

Mindretallsfraksjonen:

Claire Armstrong (Norges Fiskerihøgskole)

Audun Maråk (Fiskebåtedernes Forbund)

Christen Mordal (Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening)

Linda Nøstbakken (Samfunns- og Næringslivsforskning)

Oddlaug Osmundsvåg (Vågsøy Trygdekontor)

Jan Skjærvø (Norges Fiskarlag)

Helle Stensbak (Landsorganisasjonen)

Myrvangutvalgets anbefalinger.

Utvalget har fremmet en lang rekke ulike forslag til en helhetlig fiskeripolitikk. Mens det var bred enighet blant utvalgets medlemmer om noen av disse tiltakene, har andre varierende grad av tilslutning. Her gis en presentasjon av de ulike forslagene i innstillingen i sin helhet.

Forslag med allmenn tilslutning;

- Utvalget mener at eierskapet til flåten fortsatt bør være hos aktive fiskere, og at deltagerlovens prinsipper er gode. Spesielt i forbindelse med kapitalbehovet som skapes av strukturvotekjøp, har man sett indikasjoner på at lovens intensjoner omgås gjennom stråselskaper, aksjonæravtaler og avtaler mellom långiver og fisker. Utvalget understreker derfor at deltagerloven må praktiseres i henhold til intensjonene.
- Finnmarksmodellen fungerer i torskefiskeriene, og deler fiskeflåten inn i ulike lengdegrupper. For den lengdemessig minste gruppen av fartøy går grensen i dag ved 10 m. Et bredt flertall av utvalget foreslår å endre lengdegrensen til 11 m. Dagens kvoteandel til fartøyene mellom 10 og 11 meter følger fartøyene etter en nærmere vurdering av kvoteutnyttelse.
- Bruk av ulike virkemidler for kapasitetsreduksjon kan føre til at aktører som kjøpes ut av de lukkede fiskeriene velger å etablere seg i åpne fiskeri. Det vil kunne ha negative effekter for driftsgrunnlaget for fiskerne i disse gruppene. Utvalget er enig i at dette i størst mulig grad bør unngås. Det bør derfor ikke være tillatt å benytte fartøy større enn 15 m i åpne grupper. Denne regelen skal ikke ha tilbakevirkende kraft.
- Utvalgets medlemmer ønsker at det utarbeides klare regler som setter grenser for hvor store fangstrettigheter enkeltaktører kan ha for å unngå at konsentrasjonen av rettigheter blir for stor. Utvalget foreslår en maksimal grense på 10 % av gruppekvoten i de reguleringsgrupper der det ikke allerede er fastsatt strengere krav. For små fiskeri bør det gjøres unntak fra begrensningen.
- Et samlet utvalg foreslår at dagens driftsordning fjernes.
- Et flertall av utvalget anbefaler at det legges til rette for samdrift mellom to tilnærmet like enmannsfartøy i gruppen av fartøy under 11 meter. Hensikten er å øke sikkerheten og legge til rette for rasjonell drift. Reglene for en slik ordning bør utformes slik at man sikrer at begge fiskere er aktive.
- Et samlet utvalg anbefaler at kondemneringsordningen videreføres ut perioden. Et flertall av utvalget anbefaler at de tilgjengelige midlene blir rettet inn mot gruppen mellom 10 og 11 meter. Et mindretall av utvalget går inn for at kondemneringsordningen sees i sammenheng med mindretallets ønske om å skjerme fartøy mindre enn 15 meter.
- Utvalget har stort sett sammenfallende syn når det gjelder finansiering av kondemneringsordningen. Ordningen bør finansieres gjennom en kombinasjon av offentlige midler og avgift på fangstverdien som definert i eksisterende forskrift.

- I mange tilfeller er det forskjell mellom fartøyets faktiske lengde og hjemmelslengde. Et samlet utvalg går inn for at det etableres regler som sikrer større grad av samsvar mellom disse.

Flertallsforslag

Debatten i utvalget har i stor grad dreid seg om varigheten av eventuelle strukturkvoter og om det skal innføres en ressursrenteavgift. Et flertall på 8 av utvalgets medlemmer anbefaler at strukturkvotene bør gis for en begrenset periode på 15 år. Samme medlemmer mener at det ikke bør innføres ressursrenteavgift. De resterende 7 medlemmer ser disse to elementene i sammenheng, og anbefaler at strukturkvotene gjøres tidsavgrensede, samtidig som det innføres ressursrenteavgift i norske fiskeri.

- Medlemmene i utvalget er uenige i hvorvidt ordninger med strukturkvoter skal anbefales. Et flertall på 11 medlemmer anbefaler at det gis tillatelse for strukturkvoter i alle fartøygrupper, unntatt fartøy under 11 meter og kystmakrell under 13 meter.
- Utvalgets medlemmer er uenige om prinsippene som skal gjelde for hvor lenge ett fartøy kan eie strukturkvoter. Et flertall på 8 av utvalgets medlemmer anbefaler at dersom det åpnes for strukturkvoter, bør disse gis for en begrenset periode på 15 år. Når denne perioden er utløpt, anbefales det at strukturkvoten tilfaller den fartøygruppen kvoten er kjøpt fra. Dette prinsippet gis tilbakevirkende kraft, ved at strukturkvoter som er kjøpt før 19. oktober 2005, blir omfattet av en slik tidsavgrensning på det tidspunktet dette prinsippet innføres. De samme 8 medlemmer anbefaler at ressursrenteavgift ikke innføres i norske fiskeri.
- De 11 medlemmene som anbefaler bruk av strukturkvoter foreslår at fartøyene i kystflåten som har fisketillatelser både innenfor konvensjonell under 28 m og pelagiske fiskeri kan ha inntil en ekstra kvote innen hvert fiskeri, altså en dobling av hjemmelslengdeknoten innen hvert fiskeri. Samme medlemmer anbefaler at havflåten får samme kvotetak som definert i eksisterende forskrift. Strukturkvoter kjøpt før 19. oktober 2005 medregnes i kvotetakene.
- Et flertall av utvalget anbefaler at fartøy med ensidig fangstgrunnlag, eksempelvis bare innen torskefiskeriet, kan ha inntil to ekstra kvoter.
- For å redusere konsekvensene av at mange kvoter samles på ett fartøy, anbefales det også at myndighetene utreder en maksimalgrense på hvor mange strukturkvoter et fartøy totalt kan ha innen alle fiskeri.
- Utvalgets medlemmer som anbefaler bruk av strukturkvoter tilrår at omsetningen av strukturkvoter begrenses til å gjelde innen de definerte lengdegrupper i Finnmarksmodellen. De geografiske begrensningene i eksisterende forskrifter om strukturkvoter, for både kyst- og havflåten, anbefales videreført.
- Utvalgets medlemmer som anbefaler bruk av strukturkvoter anbefaler at strukturkvotene avkortes med 20 % i kystflåten. Avkortede kvoter tilfaller lengdegruppen som selger av kvote tilhører.
- Et samlet utvalg anbefaler at effektene av strukturkvotene evalueres etter 2 år. 8 av medlemmene foreslår at en slik utredning, i tillegg til effektene, også skal omfatte behovet for strukturkvoter. 7 medlemmer anbefaler at strukturkvoteordningen ligger fast, og at endringer i hovedsak knyttes til kvotetak.
- Et flertall på 8 medlemmer anbefaler at dersom regjeringen velger å benytte distriktskvoter bør denne innrettes som en suppleringskvote, med vekt på å sikre politiske mål om aktivitet langs hele kysten. Mindretallet viser til at temaet ikke var drøftet i utvalget og avviser det som utenfor utvalgets mandat.

Et flertall av utvalget, med 8 medlemmer, foreslår i tillegg til eierskap i pkt 1 allment, at det vurderes å høyne kravet til aktive fiskeres andel av eierskapet til fiskefartøy og kravet om nasjonalt eierskap til fiskefartøy til 2/3.

Mindretallsforslag.

- Basert på analyseresultatene og de generelle erfaringene med ordningene, anbefaler et mindretall på 4 medlemmer at ordningen med strukturkvoter avvikes i kystflåten og ikke innføres i nye fartøygrupper.
- 7 av utvalgets medlemmer mener at strukturkvotene bør være tidsavgrensede. Det forutsettes at det samtidig innføres en form for ressursavgift. Denne delen av utvalgets medlemmer påpeker at det må utredes hvilket nivå en slik avgift skal ha, og hvordan en slik avgift skal innkreves.
- Et mindretall, bestående av 4 medlemmer, mener det er nødvendig med en helhetlig gjennomgang og evaluering av norsk fiskeripolitikk i perioden fra og med 1990.
- Et mindretall, bestående av 4 medlemmer, ønsker en større samfunnsmessig kontroll med fordelingen av fisketillatelser. En samfunnsstyrt fordeling og omfordeling av kvoter vil bidra til en mer rettferdig fordeling av ressursene. Det anbefales at kystflåten, gjennom ulike virkemidler, tilføres kvoter fra havflåten.
- Et mindretall, bestående av 4 medlemmer, fremmer forslag om utredning og utprøving av nye forvaltnings- og reguleringsmodeller som regionale forvaltningsmodeller og Norges Kystfiskarlags Kystkvotemodell.
- Et mindretall, bestående av 4 medlemmer, anbefaler bruk av andre kapasitetsreducerende tiltak enn strukturkvoter. Dette kan være i form av atferdsreguleringer som områdebegrensninger, redskaps- og tekniske begrensninger, minstemål, tidsbegrensninger og kontraheringsstopp.
- Et mindretall, bestående av 4 medlemmer, mener at flåten under 15 meter må sees på spesielt, og skjermes mot reduksjoner i antall fartøy gjennom strukturordninger og kutt i ressursgrunnlaget. Det bør fastsettes garanterte minimumskvoter for denne gruppen.

Konsekvenser

Strukturutvalgets analyser:

Som grunnlag for utvalgets forslag og anbefalinger har utvalget gjennomført en analyse av effektene av dagens strukturtiltak. Resultatene av disse analysene er i korte trekk:

Utvalgets analyser viser at strukturordningene har vært effektive med hensyn på å redusere antall fartøy i fiske. 31 % og 8 % av fisketillatelsene i de respektive fartøygruppene er tatt ut gjennom henholdsvis strukturkvote- og kondemneringsordningen. Reduksjonen i fangstkapasitet antas å være noe mindre, ettersom de uttatte fartøyene var eldre og hadde lavere motoreffekt. Noe latent kapasitet er også tatt ut, spesielt innen pelagiske fiskeri.

Ordningene forsterker imidlertid lukkeprosessene fiskeriene har gått gjennom det siste hundreåret. Deler av utvalget anser at en for sterk konsentrasjon av fisketillatelsene vil gjøre at man kommer i konflikt med målet om felles eiendom, mens resterende medlemmer anser at en ressursrenteavgift best vil ivareta dette målet. Legitimitetsmessig har ordningene spesielt savnet den brede politiske oppslutningen som tidligere strukturtiltak har hatt.

Med hensyn på målet om aktivitet langs hele kysten har utvalget funnet at ordningene gir en betydelig sysselsettingsreduksjon. Denne ser imidlertid ikke ut for å ha medført økt arbeidsledighet blant fiskere. Ordningene har gitt betydelige omfordelinger av kvoteandeler, spesielt på kommunenivå. Men det har også funnet sted en omfordeling av kvoter på fylkesnivå innen de pelagiske fiskeriene. Til sammen vil disse faktorene kunne medføre betydelige omstillingsproblemer for kommunene og regionene som rammes. Økt kvotegrunnlag gir bedret grunnlag for å kunne tilby konkurransedyktige arbeidsbetingelser.

Resultatene viser at fiskeflåtenes gjennomsnittlige alder går ned. Dette indikerer at den gjenværende delen er mer moderne. Markedsprisbaserte ordninger vil, i følge økonomisk teori, ikke bedre den bedriftsøkonomiske lønnsomheten vesentlig. En vurdering som er gjort for utvalget indikerer at ordningene er samfunnsøkonomisk lønnsomme.

Drøfting:

Strukturutvalget har hatt en meget krevende oppgave. Det skyldes ikke minst fordi spørsmålet om strukturtiltak i fiskeflåten er forankret i et komplekst regelverk som berører en lang rekke forhold ved norsk fiskerinæring. Det betyr at det har vært nødvendig å se hele fiskeripolitikken i sammenheng. Utvalgets relativt omfattende liste av ulike anbefalinger må betraktes i lys av disse utfordringene. Samtidig må det som av enkelte har blitt karakterisert som sprikende forslag forstås i lys av at utvalgets medlemmer har lagt til grunn ulike syn på hva fiskerinæringa er og bør være, hvilke hensyn som skal stå sentralt, hvilke deltakere som er legitime og hvem som ikke er det. Således bidrar innstillingen til å synliggjøre de politiske aspektene rundt strukturtiltakene og konkretisere ulike politiske veivalg.

Det overordnede politiske veivalget som innstillingen belyser og som utvalget har brukt mye av sin tid på er knyttet til varigheten av strukturkvotene og innføringen av ressursrenteavgift. Et flertall anbefaler at strukturkvotene tidsavgrenses til 15 år, og at det ikke innføres noen ressursrenteavgift. Denne tidsavgrensningen skal etter en nærmere vurdering også gjøres gjeldende for allerede tildelte strukturkvoter. Et mindretall anbefaler at strukturkvotene tildeles tidsavgrenset og kombineres med en ressursrenteavgift. Det er liten tvil om at det sistnevnte forslaget vil kunne bidra til å styrke fiskeressursens stilling som en felles ressurs, i og med at samfunnet tilgodeses med en avgift. Men samtidig er det også slik at dette vil bidra til å styrke fiskekvotenes privatrettslige karakter og samtidig redusere det politiske handlingsrommet. I tillegg til at dette vil bidra til å legge til rette for en fiskeflåte bestående av noen få effektive fartøy med superprofitt, er det også usikkert hvorvidt en avgift som går gjennom statsbudsjettet vil komme de tapende fiskerisamfunnene til gode. Flertallets forslag kan i korte trekk sies å være et forslag om å la ressursrenten forbli og materialisere seg i fiskerinæringen i form av en større, mer variert og differensiert fiskeflåte som genererer større ringvirkninger fra sine kjøp av lokale tjenester og leveranser til lokal industri. Samtidig er det et forslag som gir økt politisk handlingsrom i forhold til fordeling av ressurser mellom regioner og personer og derigjennom svekker fiskekvotenes privatrettslige karakter og styrker fiskeressursenes stilling som fellesskapets ressurser. Det er liten tvil om at flertallets forslag vil være best egnet til å sikre den flåte- og bedriftsstrukturen samt det bosettingsmønsteret en har i den nordlige landsdelen.

Utvalget anbefaler at en gir en betinget støtte til forslaget om å fjerne driftsordningene. Utvalget begrunner dette forslaget med henvisning til at denne ordningen bidrar til å begrense kapasitetsreduksjonen i flåten. Det er i den forbindelse viktig å understreke at driftsordningene først og fremst var et tiltak for å sikre en nødvendig fleksibilitet i utøvelsen av kystfiske. Siden

kystflåten generelt, og den minste kystflåten spesielt, er underlagt skiftende naturforhold er fleksibilitet i reguleringsregimet for denne flåtegruppen helt avgjørende for å sikre en rasjonell og effektiv utøvelse av fiske. En vil derfor anbefale at en støtter forslaget om å fjerne driftsordningene under forutsetning av at det innføres andre tiltak som er mer hensiktsmessige for å sikre den nødvendige fleksibiliteten, særlig for den minste kystflåten under 15 meter. Et aktuelt tiltak i den forbindelse kan være en form for suppleringskvoter.

For de øvrige av utvalgets forslag vil det være nødvendig å foreta en grundigere vurdering av deres konsekvenser for fiskerinæringen generelt, og for den nordlige landsdeles spesielt. Derfor vil en her avgrense til å påpeke på noen generelle mangler og svakheter ved arbeidet. Det gjelder blant annet at innstillingen mangler en helhetlig oversikt over den regionale fordelingen av ressurser i løpet av de siste årene. Det skyldes ikke minst fordi utvalget har dokumentert at det på enkelte bestander har funnet sted en klar regional forskyvning av fiskerettighetene fra nord til sør. En vil derfor anbefale at en krever en fullstendig gjennomgang av den regionale fordelingen av fiskeressursene i løpet av de siste 10 årene. Videre vil en be om at en utreder mulighetene for å rette opp den regionale forskyvningen av ressurser som har funnet sted mellom fylker og regioner som følge av strukturtiltakene. I den forbindelse kan en se nærmere på mulighetene til å anvende "utgatte" strukturkvoter til dette formålet.

De analysene som utvalget legger til grunn for sine anbefalinger har også en svakhet ved at de markedsbaserte sidene ved strukturtiltakene i liten grad er belyst. Det innebærer at strukturtiltakenes bidrag til å realisere det verdiskapningspotensialet som fiskerinæringen ikke har blitt underlagt en grundig analyse. Selv om utvalget peker på at en har indikasjoner på at mange fartøy velger bare å fiske på de mest lønnsomme artene, som for eksempel torsk, så har en ikke gjennomført analyser om hvorvidt strukturtiltakene bidrar til å forsterke denne fangststrategien. Hvis det er tilfelle kan strukturkvotene ha bidratt til å redusere den samlede verdiskapningen i norsk fiskerinæring.

Konklusjon

I et komplekst reguleringsregime mellom fiskerinæringen og distriktpolitiske virkemidler er det søkt trukket ut noen hovedelementer som er viktige for Nord-Trøndelag. Mange forhold i dette bildet er fiskerifaglig og samfunnsmessig vurdert og drøftet, -i hovedsak av LU-sekretariatet. LU vil søke å behandle saken gjennom en mer inngående gjennomgang av forordninger og konsekvenser i nær fremtid. Det fremmes forslag til innstilling fra Fylkesrådet i 5 punkter som er ment å dekke de mest aktuelle overordnede forhold i Nord-Trøndelag .